

ske blandt de lande, vi sammenligner os med. Vi kunne se, at vi var i en situation, hvor det var de svage grupper, der fik mest ud af den offentlige støtte, og det var de mest velbjergede, der fik mindst. Altså helt den måde, vi helst vil fordele tingene på. Det synes vi er godt. Jeg bemærkede nogle partier, der sagde, at de ikke syntes, det var så godt, men det synes vi faktisk det er.

Jeg vil også godt sige, at vi har haft en god økonomi, og det har jo simpelt hen betydet, at der er kommet flere i arbejde, og at mange har fået det bedre.

Jeg vil gerne understrege, at social tryghed står absolut øverst på Socialdemokratiets dagsorden. Og jeg synes også, vi kan henvise til, at der i de senere år er taget en række initiativer, som i hvert fald har gjort, at mennesker i dette land har fået det bedre.

Jeg vil nævne en stor indsats, ikke stor nok, men en stor indsats i forhold til narkomaner og andre misbrugere. Jeg vil nævne de sindslidende, som virkelig har været et indsatsområde. Jeg vil nævne de utilpassede børn, og jeg vil nævne de hjemløse, som er det sidste af de indsatsområder, vi nu er gået i gang med, og som vi skal gøre noget ved i den kommende tid.

Men på trods af, at der har været fremgang, ser vi problemer. Det erkender vi, og det er vores holdning, at vi skal løse problemerne, men vi er nødt til at prioritere løsningen af dem.

Vi skal først og fremmest hjælpe de allersvageste grupper. Og derfor tror jeg, det er vigtigt, som det tidligere har været nævnt her fra talerstolen, at man tager bestik af de høringer, der foregår i øjeblikket, at man lytter til folk og hører, hvad deres forventning og deres behov er. Og også meget, meget gerne: Hvordan vil de være med til at finansiere?

Der er ingen tvivl om hos os, at de prioriteringer, der kommer ud af folkehøringerne, vil indgå i den prioritering, vi vil tage, når vi kommer lidt længere frem i forløbet.

Jeg vil gerne nævne fire indsatsområder. Der kunne nævnes flere, men vigtige indsatsområder for os er børn og unge. Her kan vi sige, at der i øjeblikket til forhandling her i Folketingsalen ligger et forslag omkring truede børn, som vi venter, at vi får noget godt ud af. Det, vi vil rette øjnene imod i de kommende år, er kvaliteten af de tilbud, vi giver til børn og børnefamilierne.

Så er det de hjemløse, som jeg har været lidt inde på. Som tidligere nævnt er der allerede af-

sat mange millioner. Vi vil følge meget nøje, at vi får noget ud af de millioner, men det er klart, at det jo vil skulle ske i et samspil imellem amter og kommuner, der jo er typiske aktører på det her område.

Så vil jeg gerne nævne ældreområdet, hvor vi har talt meget om kvalitet i plejen. Det skal vi også gøre fremover, og jeg vil godt understrege, at et meget, meget vigtigt mål for os bliver hele personaleområdet inden for den sektor her. Vi tror, at vi kommer til at stå med meget, meget store vanskeligheder inden for en ganske kort årrække, hvis vi ikke får gjort noget ved arbejdsmiljø, uddannelsesområdet og i det hele taget de personaleforhold, vi tilbyder de mennesker, der passer vore svage i samfundet.

Jeg vil også godt sige, at vi er villige til at se på trykningen i tilsynet. Der har været nogen diskussion om, hvordan det skulle gøres. Vi har ikke fundet vores løsning endnu, men vi er villige til at kigge på det.

Vi skal kigge på boligtilbudene. Jeg vil også nævne det rummelige arbejdsmarked, hvor jeg tror, det er vigtigt, at vi får lavet en god reform af førtidspensionsområdet. Vi trænger til det, og det er vigtigt, at vi får bekendtgjort og klargjort det sociale ansvar, så vi kan sige, at det ikke kun er en offentlig opgave, men i høj grad også en privat opgave, hvor virksomhederne må spille med.

Vi vil også være optaget af i de kommende år at sætte borgeren i centrum i socialpolitikken. Vi synes, at systemerne skal være synlige og gennemskuelige for den enkelte, så man ved, at man kan få hjælp, og man også ved, at det er rimeligt at få hjælp, og man ved, at det ikke er en labyrint, man skal igennem, før man når frem til den hjælp, man er berettiget til.

Og så vil jeg godt slutte med at sige, at for os er socialpolitik et fælles ansvar. Det er ikke noget, man kan fedte af på andre. Der er ingen, der kan sige sig fri. Alle i samfundet har faktisk pligt til at være med her, og det er utrolig vigtigt.

Vi vil være optaget af i den kommende tid at kigge på det sociale netværk. Hos mange er en del af det sociale problem, at der mangler et socialt netværk, og dér er det også vigtigt, at vi også samarbejder med frivillige organisationer. Vi ser jo i mange situationer, at de er gode til det.

Og så vil jeg til sidst sige om den vedtagelse, der ligger, at – og det kommer sikkert ikke bag på Enhedslisten – den er meget konkret, som